

DECYZJA RADY (WPZiB) 2023/654**z dnia 20 marca 2023 r.****wspierająca wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w sprawie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 oraz art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia; rozdział III tej strategii zawiera wykaz środków, które należy przyjąć zarówno w Unii Europejskiej, jak i w państwach trzecich, aby zwalczać rozprzestrzenianie tej broni.
- (2) W dniu 28 kwietnia 2004 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) przyjęła rezolucję nr 1540 (2004) (zwaną dalej „rezolucją RB ONZ nr 1540 (2004)”), która była pierwszym instrumentem międzynarodowym zajmującym się – w sposób zintegrowany i wszechstronny – kwestią broni masowego rażenia, środków jej przenoszenia i powiązanych z nią materiałów. W rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) zawarto wiążące dla wszystkich państw zobowiązania, które mają zapobiegać uzyskiwaniu dostępu do takiej broni i powiązanych z nią materiałów przez podmioty niepaństwowe. Rezolucja RB ONZ nr 1540 (2004) wzywa państwa, by przedstawiły ustanowionemu w niej komitetowi Rady Bezpieczeństwa (zwanemu dalej „Komitetem 1540”) sprawozdania dotyczące działań, które państwa te podjęły lub mają zamiar podjąć w celu wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).
- (3) W dniu 27 kwietnia 2006 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję nr 1673 (2006) i postanowiła, że Komitet 1540 powinien zwiększyć wysiłki na rzecz upowszechniania pełnego wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004), czemu służyć mają programy prac, działania informacyjne, pomoc, dialog i współpraca. Wezwała także Komitet 1540, by przeanalizował wraz z państwami, a także z organizacjami międzynarodowymi, regionalnymi i subregionalnymi, w jaki sposób można wymieniać zgromadzone doświadczenia i zdobytą wiedzę, oraz by zweryfikował dostępność programów, które mogą ułatwić wdrożenie rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).
- (4) W dniu 20 kwietnia 2011 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję nr 1977 (2011) i postanowiła przedłużyć mandat Komitetu 1540 na okres 10 lat, czyli do dnia 25 kwietnia 2021 r. Postanowiła także, że Komitet 1540 ma nadal wzmagać wysiłki na rzecz upowszechniania pełnego wdrożenia przez wszystkie państwa rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004), na rzecz aktywnego zaangażowania w dopasowywanie ofert dotyczących pomocy do wniosków o pomoc, poprzez takie środki, jak wizyty w odnośnych państwach przeprowadzane na ich zaproszenie, szablony pomocy, plany działania lub inne informacje przedkładane Komitetowi 1540, jak również na rzecz dokonania do grudnia 2016 r. kompleksowego przeglądu stanu wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).
- (5) W dniu 15 grudnia 2016 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ jednogłośnie przyjęła rezolucję nr 2325 (2016), a tym samym zatwierdziła wyniki kompleksowego przeglądu rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) przeprowadzonego w 2016 r. Wezwała wszystkie państwa do wzmocnienia krajowych środków w zakresie wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) oraz zaapelowała o większe wsparcie dla budowania zdolności państwa w tym zakresie, w tym poprzez dobrowolne wkłady, jak również o ściślejszą współpracę między zainteresowanymi stronami, społeczeństwem obywatelskim i środowiskiem akademickim.
- (6) W dniu 30 listopada 2022 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję nr 2663 (2022) i postanowiła przedłużyć mandat Komitetu 1540 na okres 10 lat, czyli do dnia 30 listopada 2032 r.

- (7) Wsparcie Unii dla wdrożenia RB ONZ nr 1540 (2004), które od 2006 r. jest udzielane poprzez wdrażanie wspólnych działań Rady 2006/419/WPZiB ⁽¹⁾ i 2008/368/WPZiB ⁽²⁾ oraz decyzji Rady 2013/391/WPZiB ⁽³⁾ i (WPZiB) 2017/809 ⁽⁴⁾, przyczyniło się do znacznego zmniejszenia liczby państw, które nie złożyły sprawozdań, oraz liczby państw, które nie przedłożyły dodatkowych informacji wymaganych przez Komitet 1540 po przedłożeniu przez nie niekompletnych sprawozdań.
- (8) Unia musi nadal wspierać wdrażanie rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).
- (9) Unia powinna zatem przyjąć niniejszą decyzję w celu zapewnienia niezbędnego wsparcia.
- (10) Techniczne wdrażanie projektów, które mają być realizowane na mocy niniejszej decyzji, należy powierzyć oenztowskiemu Biuru ds. Rozbrojenia (UNODA), które jest odpowiedzialne za zapewnianie Komitetowi 1540 i jego grupie ekspertów pomocy merytorycznej i logistycznej.
- (11) Niniejsza decyzja kieruje się zasadą jak najlepszego wykorzystania doświadczeń zdobytych w ramach poprzednich wspólnych działań i decyzji Rady wspierających wdrożenie rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004); uwzględnia szczególne potrzeby wyrażone przez państwa i dostosowane do potrzeb podejścia wspierające te potrzeby oraz zachęca do krajowej i regionalnej odpowiedzialności za działania w celu zapewnienia ich długoterminowej stabilności. Niniejsza decyzja opiera się na zasadzie budowania partnerstw między Unią a stronami trzecimi w ramach rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) w celu zapewnienia synergii i komplementarności i skupia się na tych działaniach, które przyniosły konkretne rezultaty w zakresie wzmocnienia wdrażania na szczeblu krajowym, rozszerzania pomocy, zwiększania świadomości i zaangażowania w sprawie rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).
- (12) Niniejsza decyzja powinna być wdrażana zgodnie z ramową umową finansowo-administracyjną, zawartą przez Komisję z ONZ, dotyczącą zarządzania przez Unię wkładami finansowymi do programów lub projektów zarządzanych przez ONZ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ

Artykuł 1

Unia wspiera następujące działania odpowiadające środkom zawartym w strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia:

- a) warsztaty tematyczne i szkolenia służące budowaniu zdolności dotyczące maksymalnie pięciu wniosków o pomoc ze strony państw;
- b) szkolenia dla regionalnych punktów kontaktowych;
- c) wspieranie opracowywania krajowych planów działania i zapewnianie dostosowanego do potrzeb wsparcia;
- d) wirtualna konferencja pomocy regionalnej w sprawie wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004);
- e) regionalne konferencje informacyjne;
- f) tworzenie i rozpowszechnianie wiedzy.

Szczegółowy opis tych działań znajduje się w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Wspólne działanie Rady 2006/419/WPZiB z dnia 12 czerwca 2006 r. wspierające wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w ramach realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 165 z 17.6.2006, s. 30).

⁽²⁾ Wspólne działanie Rady 2008/368/WPZiB z dnia 14 maja 2008 r. wspierające wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w ramach realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 127 z 15.5.2008, s. 78).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2013/391/WPZiB z dnia 22 lipca 2013 r. wspierająca praktyczne wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w sprawie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia (Dz.U. L 198 z 23.7.2013, s. 40).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/809 z dnia 11 maja 2017 r. wspierająca wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w sprawie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia (Dz.U. L 121 z 12.5.2017, s. 39).

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).
2. Realizacja techniczna działań, o których mowa w art. 1, zostaje powierzona UNODA. UNODA wykonuje to zadanie pod kierownictwem WP. W tym celu WP dokonuje niezbędnych ustaleń z UNODA.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację działań, o których mowa w art. 1, wynosi 2 368 769,46 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Komisja nadzoruje należyte zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera niezbędną umowę z UNODA. Umowa ta musi zobowiązywać UNODA do zapewnienia, by wkład Unii został wyeksponowany stosownie do jego wielkości.
4. Komisja dąży do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, w jak najkrótszym terminie po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia tej umowy.

Artykuł 4

WP składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez UNODA. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny. Komisja przedstawia informacje na temat aspektów finansowych działań, o których mowa w art. 1.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja traci moc po upływie 36 miesięcy od daty zawarcia umowy, o której mowa w art. 3 ust. 3, lub w dniu 21 września 2023 r., jeśli w tym terminie taka umowa nie zostanie zawarta.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 marca 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

ZAŁĄCZNIK

DOKUMENT PROJEKTOWY

DOTYCZĄCY DECYZJI RADY UE WSPIERAJĄCEJ WDROŻENIE REZOLUCJI RADY BEZPIECZEŃSTWA ORGANIZACJI NARODÓW ZJEDNOCZONYCH NR 1540 (2004) W SPRAWIE NIE-ROZPRZESTRZENIANIA BRONI MASOWEGO RAŻENIA I ŚRODKÓW JEJ PRZENOSZENIA

HR(2023) 37

1. KONTEKST

Zgodnie ze strategią Unii Europejskiej (UE) przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia przyjętą w dniu 12 grudnia 2003 r., w której to strategii wyznaczono cel zakładający zwiększanie roli Rady Bezpieczeństwa ONZ w stawianiu czoła wyzwaniom związanym z proliferacją oraz pogłębienie przez RB ONZ odnośnej wiedzy fachowej, UE dalej wspierała wdrażanie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1540 (2004) („rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004)”) oraz jej kolejnych rezolucji.

Wdrażanie wspólnego działania Rady wspierającego realizację rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) odbywało się za pośrednictwem Biura ONZ ds. Rozbrojenia (UNODA) poprzez techniczną realizację poprzednich projektów, ponieważ biuro temu zlecono zapewnianie wsparcia merytorycznego i logistycznego na rzecz Komitetu ds. Rezolucji nr 1540.

2. RAMY OGÓLNE

Niniejsza decyzja Rady ma na celu usprawnienie wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) oraz jej kolejnych rezolucji. W miarę stosowności decyzja Rady będzie posiłkować się decyzją Rady UE 2017/809 oraz poprzednimi wspólnymi działaniami i decyzjami Rady ⁽¹⁾ wspierającymi wdrażanie rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) realizowanej przez UNODA, w ścisłej współpracy z Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).

Wdrażaniu decyzji Rady UE będą przyświecały następujące zasady:

- a) najlepsze możliwe wykorzystywanie doświadczeń uzyskanych na podstawie poprzednich wspólnych działań i decyzji Rady wspierających wdrażanie rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004);
- b) uwzględnianie konkretnych potrzeb wyrażonych przez państwa oraz dostosowanych metod podejścia;
- c) zachęcanie do krajowej i regionalnej odpowiedzialności za projekty, by zapewnić ich długoterminową trwałość;
- d) tworzenie partnerstw między UE a stronami trzecimi w ramach rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004), by zapewnić synergie i komplementarność; oraz
- e) koncentrowanie się na działaniach, które wykazały konkretne wyniki w odniesieniu do lepszego wdrażania na szczeblu krajowym, lepszej pomocy, podnoszenia świadomości i współdziałania przy wdrażaniu rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).

3. CELE

Korzystając z postępów poczynionych na podstawie poprzednich decyzji Rady oraz kompleksowego przeglądu za rok 2022 dotyczącego stanu wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004), UNODA dąży do dalszego propagowania wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) oraz dalszych rezolucji przez stosowanie konkretnych środków mających na celu: usprawnienie odnośnych starań i możliwości na szczeblu krajowym i regionalnym głównie przez budowanie zdolności; lepszą zdolność i współpracę między punktami kontaktowymi; umożliwianie tematycznej pomocy technicznej przez współpracę międzynarodową; oraz podnoszenie świadomości.

Cel ogólny (oczekiwany wpływ)

Ogólnym celem tego projektu jest przyczynianie się do międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz do realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia przez wspomaganie lepszego wdrażania przez państwa rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).

(¹) Wspólne działania 2006/419/WPZiB i 2008/368/WPZiB oraz decyzje Rady 2013/391/WPZiB i 2017/809/WPZiB.

Cele szczegółowe

Cele szczegółowe to:

- poprawa odnośnych starań i możliwości na szczeblu krajowym i regionalnym w zakresie wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004), głównie przez szkolenia, budowanie zdolności i umożliwianie pomocy;
- wzmacnianie zdolności punktów kontaktowych, współpracy i współdziałania między państwami a Komitetem ds. Rezolucji RB ONZ nr 1540, a także między samymi punktami kontaktowymi, aby wspomagać wdrażanie tej rezolucji;
- poprawa realizacji dobrowolnych krajowych planów wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) przez wspieranie ich opracowywania na wniosek państw i późniejszy dostęp do wsparcia przy spełnianiu ich potrzeb;
- poprawa współpracy subregionalnej, regionalnej i międzynarodowej, aby przyczynić się do uzyskania większych synergii przy wdrażaniu rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004);
- poprawa świadomości zainteresowanych podmiotów i społeczeństwa obywatelskiego, jeśli chodzi o wdrażanie rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004);
- zwiększenie udziału odpowiednich zainteresowanych podmiotów w działaniach w zakresie wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) podejmowane na szczeblu międzynarodowym, regionalnym i krajowym;
- poprawa praktycznej realizacji szczególnych zaleceń zawartych w kompleksowych przeglądach za lata 2009, 2016 i 2022 dotyczących stanu wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).

Oczekiwane wyniki

Celem niniejszego projektu jest uzyskanie następujących wyników:

- 1) lepsza zdolność urzędników rządowych, w tym punktów kontaktowych, do realizacji zobowiązań zawartych w rezolucji nr 1540 (2004);
- 2) opracowanie skutecznych i realnych krajowych planów działania lub planów służących realizacji głównych wymogów rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) i wymiana związanych z tym działań praktycznych i zdobytych doświadczeń;
- 3) podnoszenie świadomości rządów i społeczeństwa obywatelskiego co do znaczenia pełnego wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).

4. DZIAŁANIA

Działanie 1A: Warsztaty i szkolenia na temat budowania zdolności

Opis: Warsztaty i szkolenia na temat budowania zdolności zostaną zorganizowane w następstwie maksymalnie pięciu wniosków od państw, przy priorytetowym traktowaniu państw regionu Ameryki Łacińskiej i Karaibów, Afryki i Azji. Pomoc ta będzie uzupełniać funkcję Komitetu ds. Rezolucji nr 1540 i będzie miała na celu umożliwienie państwom podjęcia dodatkowych praktycznych kroków w celu realizacji na szczeblu krajowym zobowiązań wynikających z rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).

Działanie to zwiększy zdolność urzędników rządowych i wzmocni współpracę między agencjami, przyczyniając się do lepszej realizacji przez państwa rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004). Organizacje międzynarodowe i partnerzy międzynarodowi zostaną także poproszeni o przeprowadzenie szkoleń, przedstawienie istniejących narzędzi legislacyjnych i związanej z nimi pomocy.

W zależności od krajowych wniosków i kontekstów cele warsztatów będą następujące:

- podniesienie wśród uczestników świadomości rezolucji nr 1540 (2004),
- przedstawienie ogólnego oglądu krajowych ram legislacyjnych i środków egzekwowania w celu stwierdzenia pozostających luk i nadania rangi priorytetu działaniom służącym poprawie tych ram, w celu wypełniania zobowiązań wynikających z rezolucji nr 1540 (2004),
- rozwiązanie kwestii stwierdzonych luk i ustalenie odnośnych krajowych podmiotów i działań od nich wymaganych, oraz
- zapewnienie pomocy dostosowanej do potrzeb państw, niezbędnej do budowania ich zdolności krajowych.

Działanie 1B: Regionalne szkolenia przeznaczone dla punktów kontaktowych

Opis: Punkty kontaktowe stanowią połączenie między Komitetem a urzędnikami rządowymi. Niektóre z tych punktów pełnią także rolę koordynatorów krajowych w kwestiach związanych z rezolucją. Realizacja programów szkoleniowych dotyczących punktów kontaktowych dla Komitetu ds. rezolucji RB ONZ nr 1540 stanowi istotny wkład w lepsze pojmowanie rezolucji, problemów związanych z jej wdrażaniem oraz budowaniem wymaganych zdolności. Wsparcie zostanie zatem udzielone dla dwóch regionalnych / subregionalnych kursów szkoleniowych przeznaczonych dla krajowych punktów kontaktowych wytypowanych przez państwa.

Do punktów kontaktowych zostanie przekazana dogłębna wiedza na temat rezolucji, zacieśniania współpracy i komunikacji między państwami, Komitetem i między samymi punktami kontaktowymi. Kursy szkoleniowe będą okazją do wymiany doświadczeń i podejść między państwami w odpowiednich regionach.

Celem kursu szkoleniowego będzie:

- przekazanie szczegółowej wiedzy o:
- ryzyku związanym z rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia przez podmioty niepaństwowe,
- sposobie, w jaki rezolucja nr 1540 (2004) współdziała z prawnie wiążącymi międzynarodowymi i regionalnymi instrumentami dotyczącymi rozbrojenia i nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia oraz innymi pokrewnymi systemami i organizacjami,
- rezolucji nr 1540 (2004) i kolejnych rezolucjach oraz o roli krajowych punktów kontaktowych,
- sposobie funkcjonowania Komitetu ds. Rezolucji nr 1540, w tym o jego mechanizmie pomocy oraz o znaczeniu i metodach sprawozdawczości.
- Propagowanie i zacieśnianie współpracy między punktami kontaktowymi na szczeblu regionalnym.

Działanie 2A: Wspieranie opracowywania NAP i zapewnianie dostosowanego wsparcia

Opis: Plany działania uważane są za istotne narzędzie w zestawie służącym wspieraniu wdrażania rezolucji nr 1540 (2004). Mogą one pomóc państwom w ocenie niedociągnięć, ustaleniu priorytetów w zakresie środków wdrażania, ustaleniu krajowych zainteresowanych stron i ocenie wymaganych zasobów oraz potrzeb w dziedzinie pomocy. Plany działania mogą zatem umożliwić państwom stosowanie dopasowanego i etapowego podejścia w kierunku pełnego i skutecznego wdrożenia przedmiotowej rezolucji.

Co najmniej dwa państwa będą wspierane w opracowywaniu dobrowolnych krajowych planów działania, także pod kątem stwierdzania i określania potrzeb w zakresie pomocy. Takie wsparcie tematyczne zwiększy zdolność do wdrażania, oceny luk, nadawania priorytetowej rangi środkom wdrażania i ocenie potrzeb w zakresie wymaganej pomocy. Będzie ono także obejmowało dostosowane wsparcie przy redagowaniu wniosków o pomoc lub analizie istniejących krajowych ram prawnych (w miarę potrzeby), w celu wypełniania zobowiązań wynikających z rezolucji nr 1540 (2004).

Działanie to będzie pomagać państwom w posiadaniu dobrowolnych krajowych planów działania z wyraźnymi celami, ramami czasowymi i podziałem pracy, obejmujących także określanie luk w zdolnościach, ułatwiających redagowanie wniosków o pomoc i tworzenie skutecznych partnerstw między państwami a podmiotami świadczącymi pomoc. Dostosowana pomoc będzie świadczona w aspektach związanych z rezolucją RB ONZ nr 1540, w tym dotyczących egzekwowania, koordynacji krajowej i analizy istniejących krajowych ram prawnych w celu stwierdzenia potencjalnych luk, którym można zaradzić przez sporządzenie nowego lub dodatkowego ustawodawstwa lub uregulowań służących wypełnieniu zobowiązań w ramach rezolucji nr 1540 (2004).

Działanie 2B: Wirtualna regionalna konferencja pomocowa dotycząca rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004)

Opis: Zostanie zwołana wirtualna konferencja z udziałem państw i odnośnych organizacji międzynarodowych, regionalnych i subregionalnych w celu propagowania wymiany doświadczeń w opracowywaniu krajowych planów działania, określaniu możliwości, zdobytych doświadczeń i skutecznych praktyk w obszarach objętych rezolucją nr 1540 (2004), w tym podnoszenia świadomości państw nieskładających sprawozdań oraz szkolenia w opracowywaniu sprawozdań.

Działanie to będzie wspierać udział państw w doświadczeniach w opracowywaniu krajowych planów działania, podsumowując postępy poczynione w realizacji planów działania i wdrażaniu rezolucji nr 1540 (2004), dokonania, zalecenia, określanie skutecznych praktyk i zdobytych doświadczeń jako części nowych opracowań planów działania, oraz dialogów nawiązanych na temat składania sprawozdań, stosownie do sytuacji. Konferencja zostanie zaprojektowana w sposób umożliwiający uczestnikom analizę i zatrzymanie zdobytych doświadczeń na wszystkich etapach, w tym, w stosownych przypadkach, formułowania, wykonywania i przeglądu planów działania i sprawozdań. Celem konferencji będzie objęcie aspektów dotyczących zakresu i struktury planów, priorytetów i etapów, udziału i aprobaty zainteresowanych stron, koordynacji międzyagencyjnej, planów dotyczących pozyskania zasobów oraz pomocy międzynarodowej.

Działanie 3A: Regionalne konferencje informacyjne

Opis: Informowanie i podnoszenie świadomości są nadal niezbędne do poprawiania wiedzy na temat wdrażania rezolucji nr 1540 (2004) i tworzenia zobowiązania do wdrażania tej rezolucji. Zostaną zorganizowane dwie regionalne konferencje informacyjne w celu podniesienia świadomości wśród decydentów oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego dotyczące znaczenia wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004), w tym wspierania kobiet, by ich udział był bardziej systematyczny i konkretny, co zapewni ich istotne uczestnictwo we wdrażaniu rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).

Działanie to zwiększy świadomość decydentów, usprawni rolę społeczeństwa obywatelskiego i przyczyni się do rozwiązania kluczowych kwestii, zapewniając różnorodne perspektywy, uruchamiając istotne uczestnictwo kobiet we wdrażaniu rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) i lepszą koordynację subregionalną i regionalną przy wdrażaniu tej rezolucji.

Działanie 3B: Generowanie i rozpowszechnianie wiedzy

Opis: Zostaną wytworzone dwa kanały generowania wiedzy, w tym publikacje i webinaria tematyczne na temat rezolucji nr 1540 (2004). Dostrzeganie znaczenie gromadzenia doświadczeń i skutecznych praktyk, posiadanie bieżących informacji o postępach i zapewnianie lepszego zrozumienia współdziałania między rezolucją RB ONZ nr 1540 (2004) a obszarami, które mogą wymagać dalszych badań, dialogu i działań politycznych.

Działanie to zwiększy wiedzę zainteresowanych stron na temat tego, w jaki sposób najlepiej realizować zobowiązania wynikające z rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) i radzić sobie z potencjalnymi i pojawiającymi się zagrożeniami, a także na temat wymiany skutecznych działań praktycznych, które będą z korzyścią dla prac Komitetu.

Tematy informacji będą zależeć od zaobserwowanych tendencji we wdrażaniu, luk i potrzeb, także tych ujętych w kompleksowym przeglądzie z 2022 r. Obejmują one m.in. transfery niematerialnych technologii, sprawozdawczość i podejścia legislacyjne.

5. MECHANIZM KOORDYNACJI I ROLA

UNODA będzie służyć jako organizacja wdrażająca, która będzie łączyć ten projekt z Komitetem ds. Rezolucji nr 1540 i działającą w jego ramach grupą ekspertów, jednocześnie będąc głównym podmiotem korzystającym z możliwości ONZ przy organizowaniu działań. Jako organizacja wdrażająca UNODA będzie usprawniać komunikację z darczyńcą, organizować spotkania koordynacyjne, sporządzać regularne sprawozdania darczyńców i zapewniać partnerom wsparcie polityczne i organizacyjne. Fundusze projektowe będą wypłacane i zarządzane zgodnie z regulaminem ONZ.

UNODA utworzy partnerstwo z Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) przy projektach realizowanych w państwach uczestniczących, maksymalizując synergie wynikające z istotnej obecności organizacji uczestniczących i ich głębokich związków z państwami uczestniczącymi, technicznej wiedzy fachowej oraz doświadczenia w świadczeniu pomocy w regionie.

Zdolności operacyjne UNODA i OBWE wzajemnie się uzupełniają, a UNODA będzie koordynować regularne składanie sprawozdań, które zostaną przedstawione w sprawozdaniu rocznym z finansowych i narracyjnych postępów tego projektu. Do sprawozdań dołączone będą, w miarę potrzeby, nieformalne aktualizacje przekazywane za pomocą poczty elektronicznej, wideokonferencji i dodatkowych spotkań *ad hoc*.

UNODA będzie utrzymywać kontakty i koordynować działania z podmiotami realizującymi inne odnośne programy i projekty finansowane przez Unię Europejską, w szczególności chodzi o inicjatywę w zakresie centrów doskonałości UE ds. CBRN i program Komisji Europejskiej EU P2P w zakresie kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania, a także projekty realizowane na podstawie następujących decyzji Rady:

- decyzja Rady (WPZiB) 2019/97 z dnia 21 stycznia 2019 r. wspierająca konwencję o zakazie broni biologicznej i toksycznej;
- decyzja Rady (WPZiB) 2019/1296 z dnia 31 lipca 2019 r. wspierająca zwiększenie bezpieczeństwa biologicznego oraz biologicznego bezpieczeństwa fizycznego na Ukrainie zgodnie z wdrożeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w sprawie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia;
- decyzja Rady (WPZiB) 2019/2108 z dnia 9 grudnia 2019 r. wspierająca zwiększenie bezpieczeństwa biologicznego oraz biologicznego bezpieczeństwa fizycznego w Ameryce Łacińskiej zgodnie z wdrożeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w sprawie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia;

- decyzja Rady (WPZiB) 2020/732 z dnia 2 czerwca 2020 r. wspierająca mechanizm dochodzeniowy Sekretarza Generalnego ONZ w związku z domniemanym użyciem broni chemicznej i biologicznej lub toksycznej;
- decyzja Rady (WPZiB) 2021/2072 z dnia 25 listopada 2021 r. wspierająca budowanie odporności w zakresie bezpieczeństwa biologicznego i ochrony biologicznej za pośrednictwem konwencji o zakazie broni biologicznej i toksycznej.

Za pośrednictwem rezolucji nr 1977 (2011) Rada Bezpieczeństwa ONZ wezwała Komitet ds. Rezolucji nr 1540 do dalszego czynnego współdziałania z państwami i odnośnymi organizacjami międzynarodowymi, regionalnymi i subregionalnymi w celu propagowania wymiany doświadczenia, zdobytych doświadczeń i skutecznych działań praktycznych w obszarze objętym rezolucją nr 1540 (2004). W tym względzie UNODA utrzymuje solidny związek ze swoimi ośrodkami regionalnymi i innymi organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi, aby zapewnić, by państwa członkowskie otrzymywały dostateczne wsparcie w staraniach na rzecz pełnej realizacji zobowiązań wynikających z rezolucji.

Aby bardziej usprawnić te działania UNODA umieściła koordynatorów ds. rezolucji nr 1540 w Addis Abebie i Bangkoku. Koordynatorzy regionalni koncentrują się na wzmożeniu starań UNODA na rzecz zapewniania i ułatwiania pomocy dla państw i na rzecz wspierania ściślejszej współpracy z organizacjami regionalnymi w odpowiednich regionach. Oprócz tego ściśła koordynacja między UNODA, jego ośrodkami regionalnymi i organizacjami partnerskimi sprawi, że zbiorowe starania odbywają się bez dublowania i maksymalizują możliwości synergii.

6. PERSONEL

Realizacja tej decyzji Rady będzie wymagała personelu w celu zapewniania skoordynowanej i sprawnej realizacji wszystkich działań. Proponuje się zatem następujące stanowiska:

- **jeden urzędnik ds. politycznych mający siedzibę w Nowym Jorku:** należąca do UNODA jednostka wspierania wdrażania rezolucji nr 1540 działająca w ramach oddziału ds. broni masowego rażenia będzie odgrywała wiodącą rolę w realizacji tego projektu. Urzędnik ds. politycznych w jednostce będzie odpowiedzialny za nadzór programowy, realizację projektu – w tym koordynację z OBWE – monitorowanie i ocenę projektu, sprawozdawczość i koordynowanie komunikacji z darczyńcą;
- **jeden koordynator regionalny mający siedzibę w Addis Abebie (Etiopia):** urzędnik ten (członek personelu UNODA) będzie odpowiedzialny za dalsze podnoszenie świadomości wymogów wynikających z rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) wśród państw afrykańskich oraz środków potrzebnych do zorganizowania międzyagencyjnych działań, by zrealizować te wymogi na szczeblu krajowym; lepsze zrozumienie sposobów radzenia sobie z krajowymi niedociągnięciami we wdrażaniu wśród państw posiadających zdolność do wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) i zaznajomionych z nią. Aby nie dopuścić do dublowania działań, koordynator regionalny będzie ściśle współpracował zwłaszcza z koordynatorem BTWC na Afrykę z siedzibą w Addis Abebie;
- UNODA będzie dążyć do zapewnienia równości płci w trakcie zatrudniania personelu wspomagającego państwa beneficjentów projektu; będzie także zachęcać państwa beneficjentów do istotnego angażowania kobiet na wszystkich etapach projektu. Zawsze dokonuje się szczególnych starań, by uwzględnić perspektywę płci i by kobiety znalazły się w centrum tematów będących przedmiotem dyskusji.

7. CZAS TRWANIA

Całkowity szacowany czas realizacji projektów wynosi 36 miesięcy.

8. WYEKSPONOWANIE DZIAŁAŃ UE

UNODA podejmie wszelkie działania konieczne do upowszechnienia informacji, że działania zostały sfinansowane przez Unię. Takie działania będą prowadzone zgodnie z podręcznikiem „Informowanie o działaniach zewnętrznych Unii Europejskiej i ich eksponowanie” przygotowanym i opublikowanym przez Komisję Europejską. UNODA zapewni zatem wyeksponowanie wkładu Unii przez stosowne logo i działania promocyjne, podkreślanie roli odgrywanej przez Unię, zapewniając przejrzystość swoich działań i podnosząc świadomość co do przyczyn przyjęcia niniejszej decyzji oraz świadomość na temat wspierania tej decyzji przez Unię, a także rezultatów tego wsparcia. Materiały wytworzone w ramach realizacji działań na podstawie tej decyzji będą zawierały flagę Unii w wyeksponowanym miejscu zgodnie z wytycznymi Unii dotyczącymi prawidłowego użytkowania i odtwarzania flagi.

9. BENEFICJENCI

Beneficjentami tego projektu będą państwa członkowskie ONZ.